

en Bygningsinspecteur, som de aldeles ingen Brug have for, idet de nemlig selv opfylde de Forpligtelser, som de have contraheret mellem sig selv indbyrdes. Hvis Lovforslaget kun angik den Deel af Districtet, som jeg kjender, vilde jeg have kunnet stille Vædringsforslag; men da jeg ikke veed, hvad Meningen er i de andre Dele af Districtet, har jeg ikke kunnet stille Vædringsforslag, hvortil kommer, at jeg naturligviis ikke ansaae dette fornødent, eftersom Udvalgets store Majoritet har indstillet Lovforslaget til Forkastelse.

Ordføreren: Mine Colleger i Udvalget have for en Deel udtalt, hvad jeg kunde have at indvende mod de Foredrag, der ere holdte mod vor Indstilling. Jeg skal blot i Anledning af den ærede Justitsministers Foredrag udtale, at, naar han har sagt, at Omkostningerne ikke vilde blive høje, naar man indskrænkede sig til Beboerne indenfor den foreslaaede Linie, da der saa kun vilde finde saae Expropriationer Sted, kan jeg ikke være enig med ham deri. Saaledes er gamle Kongevei et lille Terrain og der vilde meget store Expropriationer blive nødvendige, hvis de der værende Bygninger skulle ordnes — det Samme gjælder om Frederiksberg Allee, hvorimod ude i Frederiksberg By Gaderne ere mere regelmæssige og der er ikke synderlig Meget at forandre. Udgifterne vilde saaledes under denne Forudsætning blive meget høje. Den ærede Minister har tillige ytret, at Sogneforstanderskabet vilde saae Indflydelse paa de Bestemmelser, der vilde blive at tage. Dette vil det vistnok ogsaa saae i anden Instants, hvorimod det i første Instants vil blive den i § 7 foreslaaede Commission, og man kan ikke vente, at dens Medlemmer vilde blive tagne af de Statteværende Beboere af Communen. De to Medlemmer af den, nemlig de to Sogneforstandere, vilde vistnok, som den ærede Minister

ogsaa udtalte, ordentligviis være interesserede i Besætningen; men de andre 5 Medlemmer, nemlig Politimesteren, Branddirecteuren, Bygningensinspecteuren, et lægeyndigt og et technisk Medlem, vilde vistnok Alle tage mere Hensyn til den her omtalte Skønhedsstands, end Sogneforstanderskabet alene vilde gjøre. Endvidere har den ærede Minister udtalt, at jeg ofte brugte Ordet „Forskjønnelse“ som et stærkt Argument mod Expropriationen, og han meente, at Ordet ikke maatte tages i den Betydning, men at Meningen var, at Gaderne skulde gjøres større og bredere. Men der staaer udtrykkelig i § 3: „Hvis Afstaaelse findes nødvendig til Anlæg af nye Gader og Veie, eller til Udvidelse og Forskjønnelse af ældre“. Meningen maa altsaa være, at Forskjønnelse alene kan fremtvinge Expropriation; saaledes opfatter jeg idetmindste Ordene, og det vilde da være overmaade haardt for dem, der boede længere ude i Sognet, at skulle bidrage — og det ikke saa ganske Ubetydeligt — til at forskjønne, hvad der ligger i Nærheden af Rjøbenhavn. — Jeg skal nu henvende mig til den ærede Viceformand, som har angrebet Udvalgets Majoritet meget haardt og derved, som jeg antager, i en Slags Hestighed brugt Udtryk, som han ikke vilde have brugt med Rolighed, saavidt jeg kjender ham. Jeg har ved alle Leiligheder bestræbt mig for og skal fremdeles bestræbe mig for at faae en saa begavet Mand som Viceformanden ind i saa mange Comiteer som muligt, og jeg ønsker, at han bestandigt maa være Ordfører, da det er en stor Tilfredsstillelse at faae en saa talentfuld Mand dertil, som med saa megen Dygtighed kan begrunde sin Mening. Men det er klart, at han ikke kan være Medlem af alle Udvalg, hvilket han ogsaa har udtalt, at han selv ikke ønsker, og derfor maa han virkelig være overbærende med os Løgsfolk, der ere Medlemmer af Thinget.